

מסורת הש"ס

(א) [כ"ח ג' ע"ט].
(ב) ג' המגיד בקדושת.
(ג) פ"א דמנחם ופ"א דר"ל.
(ד) מהר"ש ח"ו (ס) פ"א.
(ה) פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
(ו) פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
(ז) פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
(ח) פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
(ט) פ"א דר"ל (ז' כ"ח).

תורה אור השלם

1. חקיקת שלש
הגדרות.
פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
פ"א דר"ל (ז' כ"ח).

מוסף רש"י

ואלו מפסיקין לפאה.
למ"ד שמי פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
למ"ד שמי פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
למ"ד שמי פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
למ"ד שמי פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
למ"ד שמי פ"א דר"ל (ז' כ"ח).

הכונס פרק ששי בבא קמא

סא.

עין משפט
ג' מצוה

ג' א מ"י פ"ד מהלכות
ט"ז חזון הלכה ג פ"ג
פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
פ"א דר"ל (ז' כ"ח).

ה"ג קראי למ"ד שמי פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
ה"ג קראי למ"ד שמי פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
ה"ג קראי למ"ד שמי פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
ה"ג קראי למ"ד שמי פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
ה"ג קראי למ"ד שמי פ"א דר"ל (ז' כ"ח).

אלא למ"ד שמי פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
אלא למ"ד שמי פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
אלא למ"ד שמי פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
אלא למ"ד שמי פ"א דר"ל (ז' כ"ח).
אלא למ"ד שמי פ"א דר"ל (ז' כ"ח).

עברה גדר שהוא גבוה ארבע
אמות.

ארבע אמות משפט קוים ולמעלה
ונראה לר"י דא"ר ש"ן הגדר גבוה
מן השלבה ש"ס היה גבוה יותר
מאז קמפליג בין קולחת לנכפפת מה
לי זה ומה לי זה כיון שהגדר גבוה
מן השלבה מה יכולה להיות אלא
ודאי בש"ן גבוה מן השלבה אי"ר
ומהוה כש"ן ע"י הדליקה נבזין מן
הגדר אי"ר ש"ס היו גבוהין מן
הגדר מה מושלם שהגדר גבוה מן
הקוים הרי הוא כחילו הימה המדורה
על הגדר אלא כשע"י הדליקה ש"ס
לגדר אי"ר או נמוכים מן הגדר ועוד
נראה דגבוה ד' אמות דקמני אע"י
הדליקה קאי שהגדר גבוה מע"י
הדליקה ארבע אמות ורכ פ"א כ"א
להסוף גמ' משפ"ט קוים ולמעלה
נמי בעינן ארבע אמות אכל פשיטא
דמחננין אע"י הדליקה קאי ולשון
עבר לא ש"ן א"ל לא היה הגדר
גבוה מע"י הדליקה אע"י שהשלבה
עולה למעלה מן הגדר:

והתנאי עברה גדר כו'.

ר"י דא"ר גרסי' בברייתא
עד ובמחננין לא גרסינן עד לא יחא
דלא ש"ן למפרך כלל דפשיטא
אמות כלמעלה מד' אמות ובמחננין
לא קמני עד דבארבע אמות פטור
מלמעלה אלא מפרש"א לא מפרש"א
א"י נמי כשנייה א"ן עד ש"ן למפרך
שפיר דמחננין קמני עד' אמות פטור
וברייתא קמני חייב וא"ת אי כשנייה
א"ן עד אמת אנטרין דמחננין
למעלה אלא מפרש"א כד' אמות דוקא
בלא עד וברייתא מפרש"א בעד ו"ל דיון
דלא קמני עד לא כאן סברה הוא דכי
היי' דהך מפרש"א בעד הך נמי מפרש"א
בעד:

לא שנו אלא בקולחת. אגדר קאי
וגרס אכל בנכפפת אפי' עד גרס מאה
מ"ל דמ"ל לא ש"ן דקאי אדרך רה"ר
וא"ן נראה דהא כנסמן מ"י משנה
דדרך הרי"ס ואמרין עלה מאן תנא
משמע דעד השתא לא אי"ר כה אע"י
דברייתא דמנחם כוומיה גרס מ"ל
דברוכא אי"ר ולא כגובה דקמני
ועי' מ"י לה מ"מ שפיר קאמר תניא
כוומיה דברייתא מוקמה למחננין
בקולחת: ד"ר הרי"ס כאן תנא רבי
אליעזר היא. למחננין קאי והי' סתם
ואח"כ מחלוקת: מאן דאמר גדר כפ"ש
אע"י דר"ת ביה ביא. ואע"י קצרות
הרי"ס בעי ט"ז אמות הכא קני גמ'
אמות מתוך שבהר עמוק וגם י"ס
נו קרירות מ"ס שזכרנו זו תמיד: א"ל
מפסיקין פ"א ב'ו. במסכת פ"א (פ"ג
מ"א) גרס בסדר המשנה דרך היחיד
והח"כ דרך הרי"ס ומפרש בירושלמי
דמשום סיפא אינטרין למחננין דקמני
הכל מפסיקין לזרעים וא"ת מפסיקין
לחילן דקמ"ל דאפילו דרך הרי"ס אי"ן
מפסיקין לחילנות ועוד [קא] חשיב
ש"ס שניל היחיד ושניל הרי"ס הקבוע
צימות החמה וצימות הגשמים והשתא
שניל היחיד אינטרין לאשמועינן דאע"י
שהוא קטן מדרך מפסיק מאחר שהוא
קבוע ודרך היחיד אינטרין דס"ד כיון
שא"ן קבוע לא מפסיק אע"י שהוא רחב
ושניל הרי"ס אינטרין דס"ד לחיוב
דשניל היחיד הוא דנענין קבוע צימות
החמה וצימות הגשמים אכל שניל
הרי"ס אע"י שא"ן קבוע צימות הגשמים
מפסיק קא משמע לן:

שומחלקת ש"י אגפיה. כשגדלה האמה מתמלאה מ"ס נורות ש"י ונעזרת שפ"י צימותה שמשקין כהם השדות:

ול"ת

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones